

LÓRINCZ P. GABRIELLA SZÜLETÉSNAPODRA

(gyermekdal helyett)

*A gólya elviszi a fiát,
A katicabogár
Nem száll fel az égbe.
Nincs síp, nincs dob
Nincs nádihegedű ...
A fényes nap sem
Süt már úgy, mint régen,
A felhőbárányok is
Mégfagytak mind...
Csak tél.
Csak töredék mondatok.
És nincs gomb a nagykabáton,
S a fekete esernyőt
Jégeső verte szét...
Rámfagzott tíz év
És nem volt még tavasz...*

INDULOK

*A fák bőre ráncos, az arcom is
gyermekmosolygás,
ragyogó szemek nincsenek.
Szajhák könnye az utcakőre hull,
s az ima a porba.
Elmémben csüng a gondolat,
mint kötél a mosott ruha:
veled lenni,
egyre csak veled...
A választ kivetíttem
homlokomra:
én utánad megyek.*

SZAKÍTÁS

*Borban mért igazság,
 Hajnal kakasszóval
 Nem három,
 De száz tagadás.
 Visszafagyott rügyek,
 Jégvirág...
 Nevetés nem,
 Csak fekete könny.
 Később a csend,
 Később közöny.
 Már semmi nem zavar.
 Angyalszárnyal
 Felhőn séta,
 Vak zuhanórepülés.
 Utolsó közös út,
 Kínos mosoly,
 Kézfogás,
 Együtt-remegés.*